

Voorbeeld van een verkeerd begrepen compliment

Ludo Beheydt, Taal, literatuur, kunst en culturele identiteit in de Nederlanden in historisch perspectief. Kroniek cultuur en maatschappij. In: *Neerlandica extra muros*, 45 (2003), 27.

De hoogleraar en dichter Geert Buelens, geboren in Vlaanderen maar al een tijdje wonend in Nederland, beschrijft hoe een cultuurverschil tussen Vlamingen en Nederland het goed begrijpen van een compliment in de weg kan staan. Hij wordt te hulp geroepen als een compliment in een mailtje aan een Vlaamse schrijver slecht valt. Hij voelt zich als een blauwgehelmdde VN-soldaat is die meer dan anderen begrijpt hoe Vlaanderen en Nederlands met elkaar verbonden zijn als 'Groot-Nederland' en bemiddelt tussen de Vlaamse en Nederlandse schrijver:

Nederlands jurylid vraagt aan Vlaamse criticus om voor een feestboek een tekst te schrijven over een door zijn jury bekroonde roman. Vlaams criticus stuurt tekst in. Nederlands jurylid meldt de criticus dat het een goede tekst is, 'zeker gelet de beperkte tijd die je had en de beschikbare plaatsruimte'. Waarop de Vlaming denkt: o, hij vond mijn tekst dus niet zo goed. Pijnlijk misverstand dreigt te ontstaan waarna ik, Belg die in Nederland werkt, wordt ingeschakeld als Groot-Nederlandse blauwhelm. En inderdaad: de Nederlander probeerde een groot compliment te geven, terwijl de Vlaming kritiek hoorde. De Nederlander denkt: is die Vlaming overgevoelig, zeg. (Maar als dat zo is, dan is de hele vriendenkring van de Vlaamse criticus overgevoelig – want iedereen schatte dat als compliment bedoelde zinnetje in als kritiek, ik trouwens ook). De Nederlander zegt: als ik het niet goed had gevonden, had ik dat met zoveel woorden gezegd. De Vlaming denkt: als hij het goed vindt, waarom dan die kwalificatie 'zeker gelet op x en y' toevoegen? En zo is het altijd wat. Wij denken dat we dezelfde taal op dezelfde manier gebruiken en we vergissen ons (2006, 10).